

Sygn. akt I C 80/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 19 kwietnia 2013r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący **SSR Agnieszka Ostrowska-Gołąbek**

Protokolant Ewelina Grudzień-Wuczowska

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2013r. w Oleśnicy sprawy

Przy udziale stron:

powód **M. S.**

pozwany **Towarzystwo (...) S.A. z/s w W.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej **Towarzystwa (...) S.A. z/s w W.** na rzecz powódki **M. S.** kwotę **10.815,20 (dziesięć tysięcy osiemset piętnaście 20/100) złotych** wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 9.123,29zł od dnia 09.02.2011r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 1.691,91zł od dnia 10.02.2011r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 2.958,00zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje stronie pozwanej aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Oleśnicy) kwotę 692,90zł tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Z./

1. kal. 21 dni.

19.04.2013r.

Sygn. akt I C 80/11

UZASADNIENIE

Powódka M. S., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła pozew, w którym domagała się zasądzenia od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 10.815 złotych z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 9123,29 złotych od dnia 09 lutego 2011 r. i od kwoty 1691,91 złotych od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego żądania powódka podniosła, iż w dniu 11 sierpnia 2009r. w wyniku kolizji drogowej został uszkodzony pojazd powódki marki (...)o nr rej. (...). Sprawca kolizji posiadał obowiązkowe ubezpieczenie Oc u strony pozwanej. Po zdarzeniu powódka niezwłocznie zgłosiła fakt uszkodzenia auta. W dniu 18 sierpnia 2009r. wykonano oględziny pojazdu, a w późniejszym okresie dokonano kalkulacji szkody , która wyniosła zdaniem towarzystwa ubezpieczeń kwotę 5474,95 złotych i pomimo uznania tej części , odszkodowanie nie zostało wypłacone. Powódka

zmuszona była zlecić rzeczoznawcy, na własny koszt, sporządzenie opinii dotyczącej oceny technicznej pojazdu oraz kosztorys naprawy. Według rzeczoznawcy koszt naprawy pojazdu wynosił 16.547,75 złotych i taka kwota powinna zostać wypłacona powódce tytułem odszkodowania. Strona pozwana wypłaciła powódce łączną kwotę 8012,5 złotych. Niniejszym pozwem powódka dochodzi dalszej kwoty tytułem odszkodowania, a nie uznanej przez stronę pozwaną, tj. sumy 8535,25 złotych oraz kosztów opinii-588,04 złotych. Nadto powódka skapitalizowała odsetki za zwłokę, żądając sumy 1691,91 złotych, których zapłaty żąda od chwili wytoczenia o nie powództwa (art.482§1 k.c.).

W odpowiedzi na pozew strona pozwana Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu strona pozwana przyznała, iż w dniu 11 sierpnia 2009r. , w którym doszło do zdarzenia komunikacyjnego, z którego powódka wywodzi swoje roszczenie , łączyła ją ze sprawcą zdarzenia obowiązkowa umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego. Pozwana przyznała również, iż przyjęła zgłoszenie szkody i przeprowadziła stosowne postępowanie likwidacyjne. Decyzja z dnia 20 października 2009r. pozwana przyznała na rzecz powódki kwotę 5474,95 złotych tytułem odszkodowania za uszkodzenie pojazdu, następnie na skutek wniesionych roszczeń pozwana przyznała odszkodowanie w dalszej kwocie 2537,55 złotych. Zdaniem strony pozwanej wypłacona suma odszkodowania w sposób właściwy spełnia charakter kompensacyjny. Ponadto przedstawiona przez powódkę wycena jest niezgodna z oceną techniczną, tj. zakresem uszkodzeń opisanych przez rzeczoznawcę strony pozwanej w trakcie oględzin samochodu. Dodatkowo strona pozwana podniosła, iż wycena ta stanowi wyłącznie dokument prywatny, o pomocniczym znaczeniu, sporządzony wyłącznie na polecenie powódki, pomimo tego, że strona pozwana przedstawiła swoją wiążącą kalkulacją szkody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 11 sierpnia 2009r., w wyniku kolizji drogowej, został uszkodzony pojazd należący do powódki M. S.marki (...)o nr rej. (...). Sprawcą kolizji była osoba posiadająca obowiązkowe ubezpieczenie Oc w Towarzystwie (...) S.A.z siedzibą w W.(bezsporne).

Powódka niezwłocznie po zdarzeniu zgłosiła u ubezpieczyciela fakt uszkodzenia swojego pojazdu, składając stosowny wniosek o wypłatę odszkodowania.

W dniu 18 sierpnia 2009r. pracownik strony pozwanej wykonał oględziny pojazdu. Według załącznika do oceny technicznej (protokołu oględzin)/ kalkulacji z dnia 18 sierpnia 2009r. uszkodzony samochód nie posiadał uszkodzeń nie związanych ze szkodą. Powódka zleciła rzeczoznawcy mgr inż. M. B. na własny koszt sporządzenie opinii dotyczącej oceny technicznej pojazdu oraz kosztorysu naprawy. Według rzeczoznawcy (...) koszt naprawy uszkodzonego pojazdu wyniósł 16.547,75 złotych zgodnie z systemem A.. Powódka na przedmiotową opinię wydatkowała kwotę 588,04 złotych.

Dowód: opinia rzeczoznawcy mgr inż. M. B. k-8-21, faktura Vat k-22.

Pismem z dnia 18 września 2009r. powódka wezwała pozwane towarzystwo ubezpieczeń o zapłatę kwoty 17.135,79 złotych .

Dowód: ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty k-23.

Towarzystwo ubezpieczeń wypłaciło powódce łączną kwotę odszkodowania w wysokości 8012,5 złotych (2537,55 złotych oraz 5474,95 złotych) .

Dowód: załącznik do oceny technicznej (protokołu oględzin)/kalkulacji k-5, kalkulacja szkody k-6-7, decyzja o przyznaniu odszkodowania k-25 i k-27, kalkulacja szkody k-28-29.

W niniejszej sprawie została sporządzona opinia przez biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej, ruchu drogowego i rekonstrukcji wypadków inż. W. K. na okoliczność zakresu uszkodzeń powstałych w samochodzie powódki na skutek zdarzenia z dnia 11 sierpnia 2009r., zakresu czynności naprawczych, które powinny być podjęte dla przywrócenia stanu poprzedniego oraz wysokości związanych z tym kosztów.

W swojej opinii biegły wskazał, po dokonaniu analizy kalkulacji kosztów naprawy pojazdu powódki, jakie części pojazdu zakwalifikowano do wymiany (między innymi błotnik tylny strona lewa), a jakie do naprawy. Biegły podniósł, iż wykonując tenże kosztorys pozwane towarzystwo zmniejszyło cenę części zastosowanych do naprawy o 50%, a stawki za czynności naprawcze przyjęto w następujący sposób: stawka blacharsko-mechaniczna-70 złotych rbg, stawka lakiernicza -80 złotych/rbg. Porównując powyższą kalkulację z opinią biegłego rzeczoznawcy mgr inż. M. B. biegły sądowy podniósł, iż opracowując opinię za pomocą programu komputerowego A. rzeczoznawca przyjął ceny oryginalnych części zamiennych (cennik samochodów marki M. , stan na dzień 01 sierpnia 2009r.), a zastosowane stawki za czynności naprawcze to: stawka blacharsko-mechaniczna-90 złotych rbg, stawka lakiernicza -100 złotych/rbg. Ponadto po stwierdzeniu, że samochód powódki jest polakierowany lakierem zawierającym dodatek perłowy, do kosztu materiału lakierniczego zastosowanego do naprawy rzeczoznawca doliczył 15% jego wartości. Biegły wskazał, iż ubezpieczyciel w kolejnym kosztorysie zrezygnował z 50% amortyzacji na części zamienne.

Zdaniem biegłego sporządzona przez niezależnego rzeczoznawcę dokumentacja fotograficzna przedstawiająca zakres uszkodzeń samochodu, w pełni uzasadnia technologie naprawy wynikającą z kalkulacji przedstawionej przez powódkę. W ocenie biegłego zakwalifikowanie do wymiany tylnego lewego błotnika pojazdu zamiast jego naprawy wydaje się oczywiste. Zakres i charakter uszkodzenia tej części pojazdu , czyli głębokość i wielkość powierzchni wgniecenia dyskwalifikują jego naprawę blacharską, a jedynym sposobem przywrócenia tej części samochodu do stanu sprzed kolizji jest wymiana. W swoich wyliczeniach ubezpieczyciel nie uwzględnił również lakierowania poszycia tylnego zderzaka samochodu oraz naprawy belki podzderzakowej. Biegły wyjaśnił, iż kalkulując koszty naprawy pojazdu nie było podstaw do zastosowania „urealnienia” cen części przyjętych do wymiany ponieważ z akt sprawy nie wynika, aby jakkolwiek element pojazdu był wcześniej uszkodzony. Biegły wskazał także, iż można założyć, że chcąc uzyskać możliwie najlepszą jakość naprawy pojazdu, powódka zechce go naprawiać w serwisie autoryzowanym. Stąd też biegły przyjął stawki odzwierciedlające w 2009r. średnią wartość czynności naprawczych, stosowaną przez autoryzowane zakłady blacharsko-lakiernicze zlokalizowane na terenie W.. W tej sytuacji biegły sądowy uznał, iż stawki przyjęte w kosztorysie opracowanym przez niezależnego rzeczoznawcę należy uznać za właściwe. W konsekwencji, zdaniem biegłego, zakres uszkodzeń powstałych w samochodzie powódki na skutek zdarzenia z dnia 11 sierpnia 2009r. oraz zakres czynności naprawczych, które powinny być podjęte dla przywrócenia stanu poprzedniego odzwierciedla kosztorys naprawy pojazdu przedstawiony przez powódkę. Zdaniem biegłego sądowego koszt naprawy samochodu należące do powódki, sporządzony o normatywne czasy demontażu i montażu elementów określone przez producenta samochodu oraz przy zastosowaniu oryginalnych części zamiennych samochodów marki (...)wynosi kwotę 16.547,75 złotych brutto.

Wobec zastrzeżeń do powyższej pisemnej opinii biegłego wniesionych przez pełnomocnika strony pozwanej biegły sądowy inż. W. K.sporządził opinię uzupełniającą, w której ustosunkował się do zarzutów zgłoszonych w piśmie pełnomocnika strony pozwanej z dnia 09 stycznia 2012r. W opinii tej biegły wskazał, iż strona pozwana oraz powódka odmiennie przyjęły stawki za czynności blacharsko-lakiernicze, a ponadto zasadniczą różnicę stanowiła kwalifikacja naprawcza uszkodzonego tylnego lewego błotnika pojazdu. Według ubezpieczyciela ta część pojazdu kwalifikowała się do naprawy, natomiast z opinii niezależnego rzeczoznawcy wynika, iż biegły ten zakwalifikował tę część auta do wymiany. Zdaniem biegłego zakwalifikowanie błotnika do wymiany wydaje się w pełni uzasadnione. Zakres i charakter uszkodzenia tej części pojazdu, tj. głębokość deformacji oraz wielkość odkształconej powierzchni dyskwalifikują jego naprawę, gdyż nie przywróciłaby ona tej części samochodu do stanu sprzed zdarzenia. Zdaniem biegłego jedynym sposobem naprawienia błotnika jest jego wymiana. Ponadto wyliczając koszt naprawy samochodu należałoby również uwzględnić naprawę belki podzderzakowej oraz lakierowanie poszycia tylnego zderzaka. Biegły wyjaśnił, iż w oparciu o kwalifikacje naprawcze zastosowane w kosztorysach przedstawionych przez obie strony oraz zakres i charakter uszkodzeń pojazdu widocznych na materiale fotograficznym , sporządził własną kwalifikację naprawczą uszkodzonych

części samochodu powódki, wskazując jakie części auta muszą ulec do wymianie, a jakie nadają się do naprawy i lakierowania. Biegły podał, iż z uwagi na fakt, iż w pojeździe powódki nie stwierdzono śladów, które wskazywałyby na jego wcześniejsze uszkodzenia lub naprawy, kalkulując koszt remontu samochodu nie obniżono cen części przyjętych do wymiany. W zakresie kosztów robocizny biegły podał, iż przyjął stawki funkcjonujące w 2009r. w autoryzowanych serwisach naprawczych na terenie W.i okolic. Przyjął zatem, że stawka blacharsko-mechaniczna wynosiła 90 zł/rbg, a stawka lakiernicza 100 zł/rbg. Biegły wyjaśnił, iż kalkulację opracował za pomocą programu komputerowego E.'s , bazującego podobnie jak system A., na normach czasowych producentów pojazdów. W konsekwencji biegły wskazał, iż wartość kosztów naprawy należącego do powódki samochodu osobowego marki (...), nr rej. (...), biorąc pod uwagę zakres uszkodzeń powstałych w tymże pojeździe na skutek zdarzenia z dnia 11 sierpnia 2009r. oraz zakres czynności naprawczych, które powinny być podjęte dla przywrócenia stanu poprzedniego kształtuje się na poziomie kwoty 16.576,33 złotych.

Dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej, ruchu drogowego i rekonstrukcji wypadków inż. W. K. k-73-79, opinia uzupełniająca tegoż biegłego k-104-109.

Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie okolicznością bezsporną jest, iż w dniu 11 sierpnia 2009r., w wyniku kolizji drogowej, został uszkodzony pojazd należący do powódki M. S.marki (...)o nr rej. (...). Sprawcą kolizji była osoba posiadająca obowiązkowe ubezpieczenie Oc w Towarzystwie (...) S.A.z siedzibą w W.. Bezsporne jest również, iż strona pozwana wypłaciła powódce łączną kwotę 8012,5 złotych tytułem kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu. Powódka nie zgodziła się powyższą kalkulacją kosztów , przedstawiając ubezpieczycielowi opinię sporządzoną na jej zlecenie przez niezależnego rzeczoznawcę samochodowego, w której to opinii biegły rzeczoznawca wskazał, iż koszt naprawy auta powódki zawiera się w kwocie 16.547,75 złotych.

Ubezpieczyciel nie zgodził się ze stanowiskiem powódki, która w wezwaniu do zapłaty wniosła o przyznanie jej odszkodowania w kwocie wskazanej w opinii rzeczoznawcy mgr inż. M. B..

Celem wyjaśnienia rozbieżności stron w zakresie kosztów naprawy auta powódki Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego. Biegły inż. W. K.wydał opinię i opisał w niej zakres uszkodzeń samochodu marki (...), którym w dniu 11 sierpnia 2009r. poruszała się powódka oraz wskazał zakres czynności naprawczych, jakie powinny być podjęte celem przywrócenia stanu poprzedniego, a także wysokości żądanych kosztów. W swojej pisemnej opinii biegły wyjaśnił (opierając się na aktach szkodowych oraz dokumentacji fotograficznej) jakie części przedmiotowego pojazdu wymagają wymiany, a jakie naprawy. Biegły omówił rozbieżności istniejące pomiędzy pisemną opinią rzeczoznawcy majątkowego mgr inż. M. B.oraz kalkulacją kosztów wykonaną przez uprawnionego pracownika strony pozwanej. Wskazałrównocześnie jakie błędy w teźże kalkulacji kosztów naprawy popełnił ubezpieczyciel, uznając tym samym, że opinia rzeczoznawcy majątkowego jest jak najbardziej słuszna, co potwierdza fakt, iż biegły sądowy W. K.przyjął , że koszt naprawy samochodu należącego do powódki sporządzony o normatywne czasy demontażu i montażu elementów określone przez producenta samochodu oraz przy zastosowaniu oryginalnych części zamiennych samochodów marki (...)zawiera się w takiej samej kwocie jak wartość tychże kosztów podana w opinii prywatnej rzeczoznawcy majątkowego. W związku z zastrzeżeniami złożonymi do opinii pisemnej przez stronę pozwaną biegły w całości podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie i w opinii uzupełniającej w sposób jasny oraz szczegółowy ustosunkował się do zarzutów zgłoszonych przez ubezpieczyciela w piśmie procesowym z dnia 09 stycznia 2012r.

(k-88). W szczególności, zdaniem biegłego, błotnik tylny lewy przedmiotowego pojazdu nadaje się do wymiany, nie zaś, jak zakwalifikował to ubezpieczyciel, do naprawy, gdyż zakres i charakter uszkodzeń tej części pojazdu, tj. głębokość deformacji oraz wielkość odkształconej powierzchni dyskwalifikują jego naprawę, gdyż nie przywróciłaby ona tej części samochodu do stanu sprzed zdarzenia. Biegły uznał również za właściwe przyjęcie takiej wysokości stawek za czynności blacharsko-lakiernicze, jak wskazał to w swojej opinii rzeczoznawca majątkowy. Niezależnie od powyższego biegły przeprowadził własną kwalifikację naprawczą uszkodzonych części samochodu powódki, w

oparciu o program komputerowy E.'glass's, wskazując jakie części pojazdu marki (...)wymagają wymiany, naprawy i lakierowania. Zgodnie z powyższą kalkulacją koszt naprawy samochodu powódki , wyliczony w oparciu o oryginalne części zamienne wyniósł 16.576,33 złotych.

W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego W. K.została sporządzona w sposób rzetelny i zrozumiały. Biegły odniósł się do wszystkich zarzutów strony pozwanej i uzasadnił swoje stanowisko w sposób szczegółowy. Sąd w pełni podziela wnioski zawarte w opinii tegoż biegłego, uznając , iż są one słuszne i poparte przekonującym uzasadnieniem. W ocenie Sądu, zważywszy na okoliczność tego rodzaju, iż opinia tegoż biegłego pokrywa się z opinią niezależnego rzeczoznawcy majątkowego mgr inż. M. B., uznać należy, iż rzeczywiste koszty naprawy samochodu powódki marki (...)zawierają się w żądanej przez nią kwocie. Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł zgodnie z pozwem, uznając, iż powódce winna być również zwrócona kwota 588,04 złotych, a wydatkowana przez nią na koszty opinii rzeczoznawcy majątkowego. Sąd uznał także , że wyliczenie skapitalizowanych odsetek jest prawidłowe i w sposób właściwy uzasadnione, co znalazło swoje odzwierciedlenie w treści orzeczenia.

Orzeczenie o kosztach oparto na treści art.98 k.p.c. i Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu i Ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (art.113 Ustawy).